

Кониково, Беломорска Македонија- 18 век

Текстот е најден во библиотеката на православната црква од Александрија во Египет, го пронајде во 2003 г. Финскиот историчар и филолог Мика Хакараинен [Mika Hakkarainen] од Универзитетот во Хелсинки. Ракописот претставува оригинал на преводот од евангелието, и е најстаро евангелие на Македонски народен јазик, не црковен. Направен е во форма на Литургиска книга напишана рачно на Унцијално Којне писмо од непознат преведувач при крајот на 18-от век, и препишана и правописно исправена од Иромонахот Павел Божигропски Протосингел, родум од Кониково, Воденско, Беломорска Македонија.

Текстот го препишале од оригиналниот ракопис Финскиот лингвист Јоуко Линтстед [Jouko Lindtstedt] и Људмил Спасов од Универзитетот „Кирил и Методија“ во Скопје. Во преписот се користени Латинското писмо и комбинации на обични и апострофирани Латински букви за најприближни озвучувања на живописните букви и глоси (гласови) кои се исфрлени од модерниот Македонски јазик (Љ, Ѕ, Ђ, Ју, Ја, Џ, и т.н.) кон средината на минатиот век. Заради полесно читање и приближување на наречјето од тоа време кон денешниот читател, во кириличната транскрипција подолу овие правописни посебности се занемарени и оставени на изучување на лингвистите...

НЕДЕЉА. 9.

От Матеа.

НА тоа времи. Анагаса Исус Учениците му да флезат уф корабут, да заминат понапрет утаде, дури да испушти људиту. И ка испушти људиту, са качи на планината сам да са пумоли, и кату да замракна, беше самичок таму. И корабут беши насрет мориту, и са задеваше ут таласиту зашто беше ветар насреште. И на четвртата стража [стр.055] ут нојјата утиде Исус на Учениците, и одеши узгоре наврас мориту. И ка гу видоа Учениците, дека одеши узгоре наврас мориту, са сигисаа, и велеа: оти е видение: и ут страхут му викнаа. И уф часут му збурува Исус, и рече имајте гајрет: јази сам, ним са бојајте. И Петар му Отвешта, и рече: Господи аку си ти, повели ма да дојдам на тебе узгоре на водата. И он му рече: ела, и ка слезе ут корабут Петар, одеши наврас водата,

да дојде на Исуса. Ами ка виде ветарут силен, са уплаши, и ка фати да потонува, викна и рече: Господине, откини ме. И уф часут Исус ка спрустре раката му, гу фати: и му веле, о малонерне, оти кладе шубе. И ка флезе он внатре уф корабут, ветарут павса. И тие што беа внатре уф корабут, дујдоа и му са пуклониа, и велеа: [стр.056] истина Син Божиј си. И ка заминаа, дујдоа на земљата Генисарецка.

НЕДЕЉА. 10.

От Матеа.

На тоа времи, един чувек дуближи на Исуса са кланеши на негу. И велеша, Господине: пожалај син ми, оти на нова месичина беснува, и лошу са мачи, и многу пате пафа уф огенут и уф водата. И гу дунесох на Учениците ти, и не можеа да гу лекуват. И отвешта Исус, и рече: о род бизверне и расвратени, ду кога ќи бидам сос вас, ду кога ќи ва тарпам, дунесејти ми га туа. И пувеле Исус сос љутина бесут, и излезе ут негу, и са излекува детиту ут тоа саат. Тогај утидоа Учениците на Исуса сам бидејќе, и рекоа: зашто ние не можехми да истераме негу. Му веле Исус: зарди [стр.057] неверствуту ви: истина ви велем, аку имате вера колку идно з'рну син'пуву, ќи кажите на ваа планина: премести са уттуа таму, и ќи са премести, не ке биде никуе работа неможна на вас. Ами воа род не испаѓа, салде сос молба и сос поштени. И таму дека живуваа они на Галилеа, му рече Исус: Синут чувечки има да са придаде уф раци чувечки. И ќи гу утепат. И на третиут ден ќи војскресне.

НЕДЕЉА. 11.

От Матеа.

Рече Госпот приказната ваа, омиаса царствуту небеснута, един чувек цар, тоа што сака да чине исап сос езмикарите му. И ка зафати да слага, му дунесоа един што му длажуваше десет хилиади таланте. И ка немаше да и плати, пувелџа Господинут му да [стр.058] са прудаде, и он, и жената му и децата му, и сату што имаше, и да са плате борчут. И падна убо езмикарут тоа му са пуклонуваше, и велеша: Господине, потрапи ма, и да ти дадам сите. И са умилостиви Господинут езмикарут тоа, и гу пушти, и му ариза и борчут му, и ка испанна надвор езмикарут тоа, најде един ут дружината му, тоа што му

длажуваше сто динаре, и ка гу фати му даде зор, и велеш: дај ми тие дека ми длажуваш. Падна убо другарут му на нозите му, и гу молеш, и велеш: потарпи ма, и сите да ти и платам. И он некеши, ами утиде и гу кладе внатре уф хафаната, дури да плати борчу му. И ка видоа дружината му тие што са чиниа, са нажаљаа многу, и дујдоа, и и кажаа на Господинут му, пудробну сите што са чиниа. Тогај гу викна Господинут му, и му веле: шијрет езмикарин, јазе ти аризах сат тоа борч зашто [стр.059] ми са моли. Не требуваше и ти да да пужаљаш дружината ти, кату ка та пужаљах и јазе: - И са наљути Господинут му, и гу придаде на мачниците, дури да даде сат му борч. Така и Татку ми Небеснијут, ки чине на вас, аку не просте ут сарце секуј грешбите на брат му, што му греша.

НЕДЕЉА. 12.

От Матеа.

НА тоа времи, млат некуј дујде на Исуса са кланнеши на негу, и му веле: Дидаскале благии, што дубро да чинам, да имам живот вечни. И Исус му веле: што ми велеш благ, никуј не е благ, салде един бог, ами аку сакаш да флезиш уф животут, чувај нарачбите. Му веле, кое? И Исус веле, кату да не убиеш, да не скурвиш, да не уткрадиш, да не лажовну мартирисаш. Тимисувај Татку ти, и [стр.060] мајка ти, и да милуваш кумшиата ти кату себеси. Му веле он, вие сите и чувах ут младуста ми: што ми лифа ошти. Му веле Исус, аку сакаш да са чиниш сфаршен, оди, продај сату што имаш, и и дај на сирумаситу: и ки имаш имани на Небуту, и ела оди пу мене, И младијут, ка чу лакардијата, си утиде нажаљан: зашто имаше многу имане. И Исус веле на Учениците: истина ви велем, зашто зенгинин мачну ки флезе на царству Небесну. И пак ви велем, полесну е камилата да пумине низ иглени уши, а не зенгинут да флезе уф царству божие. И ка гу чуа Учениците му, са зачудиа многу: и велеа, кој убо може да са спасе. И ка виде Исус, му веле: воа е неможно на људиту, ами на Бога са сите можни.

Приготвил: Васил Чулев

Комплетниот текст овде:

<http://www.helsinki.fi/~jslindst/268/>

